

Molí d'esmolet d'en Selles

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Entre la riera de Caldes i el torrent del Remei.
Emplaçament Cruïlla entre el Passeig del Remei, la C-59 direcció Sant Feliu i la carretera de Sant Sebastià
Alçada: 205

Coordenades:

Latitud: 41.64014
Longitud: 2.1591
UTM Est (X): 429967
UTM Nord (Y): 4610164

Classificació

Número de fitxa 08033 - 273
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 015A00099

Fitxes associades:

[Molí fariner d'en Selles](#)

[Riera de Caldes](#)

Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dt., 25/11/2008 - 01:00

Descripció

Molí de planta rectangular, que consta de dues plantes o nivells, una d'impulsió i l'altra on es trobava la pedra d'esmolar, sovint col·locada verticalment, que servia per esmolar les eines de tall i dels estris del camp. La teulada és a una sola vessant, amb el pendent cap a la riera, feta amb teula àrab. La façana principal es troba orientada a l'est. A la dreta de la porta d'entrada, hi ha unes rajoles de ceràmica on hi ha escrita la primera data on es troba documentat aquest molí (1687), i l'any en que s'aturà de funcionar (1929). Per sota, hi ha mitja pedra d'esmolar rodona adossada al mur. La façana orientada a ponent, dona a la riera de Caldes. De fet, els fonaments de l'edifici estan posats sobre la roca de la riera. Actualment al seu interior no hi resta cap element d'aquest tipus de molí.

Història

Moreu-Rey (1962), troba diverses referències documentades de l'any 1687, que parlen d'aquest molí: "illum olendinum farinerum olim draperium olim dirutum, nunc habitatum, cum Bassia" (com a molí fariner), "alio molendino vestro de esmolar" (com a molí d'esmolar). També, del segle XVII troba altres referències escrites: "molins Boixets (...) avuy son de Selles", "molins que te Esteve Salles Sabater que es deien molins de Mn. Moxet", etc. "un parol ab sos sercols de ferro (...) pro saboneria quam noviter fabricamus ad latus et medium molendinorum farineriis draperis et esmoletoris quae possidemus"; "pro constructione seu fabrica dictae saboneriae", els Selles, hipotequen "totum illum molendium draperium (...); alium molendinum farinerium deshabetatum et partim dirutum..." (1691); "el molí "d'esmolar" "juxta et valde prope molendinum draperium et farinerium theresiae Cellers et Lledó..." va ser comprat l'any 1695 per Bernedà; "lo moliner d'en Celles" (1696); vers 1720, aquest moliner era Valentí Torruella. L'any 1781 se sap que el propietari del molí era Onofre Sallers.

L'any 1563 es documenta com a propietari del molí el Sr. S. Sabater.

També es té documentat que cap a l'any 1920, l'activitat del molí va aturar-se, tot i que la casa continuà essent habitada pels masovers, fins que aquesta propietat fou adquirida pel pare del Sr. Josep Maria Ventura l'any 1967, però els molins ja no funcionaven.

Durant la visita al molí, es va poder observar com la bassa del molí fariner s'estava colgant de terra

De fet, a la paret de la porxada d'entrada del molí fariner, hi ha unes rajoles de ceràmica on es pot llegir "Molí d'en Sellés. En 1289 va ser arruïnat per una inundació i la presa destruïda; de nou establerta en 1317 va cessar de treballar vers 1920". Segons Pallarès (1994), d'aquests molins se'n parla en una "Memòria Econòmica" datada cap al 1860. Parla que els molins d'esmolet eren uns petits edificis, quasi un cobert, que, se situaven vora els recs dels molins d'en Sellés, l'esclop i Ral, i activaven una petita mola, col·locada en posició vertical, que servia per esmolar eines de tall o estris del camp.

Bibliografia

BOLÓS, Jordi (2004). Els orígens medievals del paisatge català. L'arqueologia del paisatge com a font per a conèixer la història de Catalunya. Cap.15, pàg. 363-389. Textos i estudis de cultura catalana. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

MOREU-REY, E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barcelona.

PALLARÉS-PERSONAT, J.; AYMAMÍ, G. (1994). Els molins hidràulics del moianès i de la riera de Caldes. Arxiu bibliogràfic excursionista de la unió excursionista de Catalunya de Barcelona. 90 anys d'activitats - 1904-1994. Núm. 31. XXVI Premi "Sant Bernat". Ed. Rafael Dalmau. Barcelona.

